

İKİNCİ DAİRE

ÇİÇEK VE ÖZTEMEL VE DİĞER 6 DAVA – TÜRKİYE

(74069/01, 74703/01, 76380/01, 16809/02, 25710/02, 25714/02 ve 30383/02 no’lu başvurular)

KARAR

STRAZBURG

3 Mayıs 2007

*Bu karar AİHS’nin 44 § 2. maddesi uyarınca kesinlik kazanacaktır.
Ancak, şekle ilişkin değişiklik yapılabilir.*

USUL

Dava, İnsan Hakları ve Temel Özgürlükler Sözleşmesi'nin ("Sözleşme") 34. maddesi uyarınca, Türkiye Cumhuriyeti aleyhine, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne yapılan yedi başvurudan (no. 74703/01, 74069/01, 76380/01, 16809/02, 25710/02, 25714/02 ve 30383/02) kaynaklanmaktadır. 74703/01 no'lu başvuru Abbas Baran, Bayram Ceylan, Mehmet Cihat Aydın, Ali Ağın, Mustafa Yağmur, Hasan Buğa, Fuat Albayrak, Ahmet Hüseyinoğlu, Enver Askan ve Hamdusela Ekinci adlı on kişi tarafından yapılmıştır. 74069/01 no'lu başvuru İnayet Çiçek ve Necat Öztemel tarafından, geri kalan başvurular ise Nusret Atlı (no. 76380/01), Musa Narin (no. 16809/02), Şaban Canpolat (no. 25710/02), Mehmet Fikri (no. 25714/02) ve Salih Kömekçi (no. 30383/02) tarafından yapılmıştır.

OLAYLAR

DAVA OLAYLARI

Başvuranların tümü Diyarbakır'da yaşamakta olan Türk vatandaşlarıdır.

Mayıs 1999'da başvuranlar çalışmakta oldukları Diyarbakır Sur Belediyesi tarafından işten çıkarılmışlardır.

Başvuranların tümü Diyarbakır İş Mahkemesi'nde bir dava açarak ödenmemiş maaşlarını, işten çıkarma ve kıdem tazminatlarını ve diğer maddi haklarını talep etmiştir. Mahkeme 11 Kasım 1999 tarihinde lehte karar vererek belediyenin masraflar ve Haziran 1999'dan beri işleyen yasal faiz dahil aşağıdaki miktarları ödemesine karar vermiştir:

- i. Abbas Baran'a 915,737,870 TL;
- ii. Bayram Ceylan'a 880,824,998 TL;
- iii. M. Cihat Aydın'a 1,062,932,278 TL;
- iv. M. Ali Ağın'a 911,348,350 TL;
- v. Mustafa Yağmur'a 1,111,150,000 TL;
- vi. Hasan Buğa'ya 935,170,454 TL;
- vii. Fuat Albayrak'a 833,474,812 TL;
- viii. Ahmet Hüseyinoğlu'na 1,078,451,254 TL;
- ix. Enver Askan'a 1,021,383,958 TL;
- x. Hamdusela Ekinci'ye 905,829,494 TL;
- xi. İnayet Çiçek'e 1,000,000,000 TL;
- xii. Necat Öztemel'e 999,717,000 TL;
- xiii. Nusret Atlı'ya 781,245,000 TL;
- xiv. Musa Narin'e 1,111,150,000 TL;
- xv. Şaban Canpolat'a 863,345,000 TL;
- xvi. Mehmet Fikri Yıldırım'a 27,113 TL; ve
- xvii. Salih Kömekçi'ye 956,675,582 TL.

İtiraz olmadığı için karar 19 Kasım 1999 tarihinde kesinleşmiştir. Müteakip aylarda başvuranlar belirtilen miktarları alabilmek için icra takibi başlatmışlardır. Çabaları sonuç getirmeyince mahkeme kararının uygulanması için devreye girmesini Diyarbakır Valiliği'nden talep etmişlerdir. Valilik, zararlarının tazmin edilmesi için belediyeden talepte bulunduklarını başvuranlara bildirmiştir. Ancak mali yetersizlikleri nedeniyle belediye ödeme yapmamıştır.

Somut başvuruların yapıldığı tarihte mahkemenin tespit ettiği miktarlar ödenmemiştir. Ancak bu arada belirtilen tarihlerde aşağıdaki başvurular ile belediye arasında dostane çözüme varılmıştır:

- i. Abbas Baran - 17 Ocak 2005;
- ii. Mustafa Yağmur - 25 Aralık 2003;
- iii. Hasan Buğa - 28 Aralık 2001;
- iv. Hamdusela Ekinci - 21 Kasım 2005;
- v. İnayet Çiçek - 11 Aralık 2003;
- vi. Necat Öztemel - 23 Aralık 2003;
- vii. Nusret Atlı - 21 Kasım 2005;
- viii. Musa Narin - 20 Mayıs 2003; ve
- ix. Mehmet Fikri Yıldırım - 14 Şubat 2002.

Diğer başvurularla anlaşmaya varılmamıştır. Ne var ki belediye yerel icra dairesinin ilgili hesabına kısmi miktarlar yatırmış, daha sonra bunların bazı başvurulara ödenmesi sağlanmıştır.

9 Kasım 2004 tarihinde yetkililer ile başvuruların temsilcisi Sedat Çınar arasında iş mahkemesinin kararıyla tespit edilen ödenmemiş yasal miktarlara ilişkin olarak bir anlaşmaya varılmış, Çınar iş davalarında başvuruları temsili bağlamında tüm hak ve taleplerinden vazgeçmiştir.

28 Mart 2005 tarihinde Salih Kömekçi, Ahmet Hüseyinoğlu ve M. Cihat Aydın kıdem tazminatlarının ödenmesi için belediyeden yeni taleplerde bulunmuşlardır.

HUKUK

Hem olaylar hem de hukuk açısından benzer olmaları itibariyle Mahkeme başvuruların birleştirilmesini uygun bulmaktadır.

I. BAŞVURANLARIN MAĞDURİYET DURUMU

Hükümet, başvuruların yapılmasından sonra belediyenin başvuruları ödenmemiş miktarları almaya davet etmiş olduğunu ifade etmiştir. Sonuç olarak başvuranlardan dokuzu belediyeyle dostane çözüm sağlamıştır. Teklifi reddetmelerine rağmen diğer başvuruların alacakları da yerel icra dairesindeki hesapta tutulmuştur. Bu nedenle Hükümet başvuruların kayıttan düşürülmesini Mahkeme'den talep etmiştir.

Başvuranlar ihtilaf konusu protokollerin mali yetersizlikleri nedeniyle yapılmış olduğunu ve yatırılan miktarların sadece kısmi ödemeleri teşkil ettiğini savunmuştur.

Mahkeme, belediyenin Abbas Baran, Mustafa Yağmur, Hasan Buğa, Hamdusela Ekinci, İnayet Çiçek, Necat Öztemel, Nusret Atlı, Musa Narin ve Mehmet Fikri Yıldırım ile anlaşma imzalamış olduğunu gözlemler.

Anlaşmalar başvuruların belli bir miktar toplu ödeme karşılığında ödenmemiş tazminat alacakları, hakları ve masraf, harcama ve avukatlık ücretleri gibi diğer miktarlardan vazgeçmelerini şart koşturmuştur. Ayrıca bu başvuranlardan üçü; Mustafa Yağmur, Hamdusela

Ekinci ve Nusret Avcı aynı zamanda AİHM önündeki somut başvurularıyla bağlantılı potansiyel hak ve taleplerinden vazgeçmiştir.

Mahkeme, taraflar arasında varılan dostane çözümlerin görülmekte olan başvurulara önemli bir etkisi olduğunu tespit etmiştir. Mahkeme daha önce benzer davalarda, şikâyetlerinin sadece ödemenin yapılmamasına dayanması halinde, anlaşma imzalayıp ilgili miktarları alan başvuranlar için sorunun çözüme kavuştuğunu tespit etmiştir (*Yıldırım ve Durman – Türkiye*, no. 49507/99; *Bilgin – Türkiye*, no. 69821/01; *Şahin – Türkiye*, no. 33902/02). Söz konusu dokuz başvuranla ilgili olarak Mahkeme, yerleşmiş içtihadından uzaklaşmak için sebep görmemektedir. Mahkeme, anlaşma imzalayıp ilgili miktarı alan başvuranların imzalamış oldukları anlaşma hükümleri gereğince 1 no’lu Protokolün 1. maddesinin ihlaliinden mağdur olarak değerlendirilemeyecekleri kanaatindedir.

Ne var ki bu muhakeme Mahkemenin sözkonusu başvuruların tamamını kayıttan düşürmesini gerektirmez. Yukarıda bahsedilen davalar sadece 1 no’lu Protokolün 1. maddesi kapsamındaki şikâyetlerle ilgiliydi. Bu yüzden anlaşmalarla çözülen “sorun” “mali varlıklardan yoksun bırakılma” şikâyeti idi. Ödenmemiş miktarların ödenmesi nakdi sorunlara yeterince çözüm getirirken ayrı olarak belirtilen diğer şikâyetler devletin bunları çözmek için ek tedbirler getirmemesi halinde çözümsüz kalacaktır.

Bu bağlamda Mahkeme başvuruların aynı zamanda AİHS’nin 6. maddesine atıfla yetkililerin iş mahkemesinin kararlarını oldukça uzun bir süre içinde uygulayamamış olmasından şikâyetçi olduklarını kaydeder. Bununla birlikte dava dosyasında Hükümetin sözkonusu mağduriyeti ayrıca gidermiş olduğunun herhangi bir belirtisi bulunmamasını dikkate alır. Bu nedenle Mahkeme somut dava ile ilgili haklarından feragat eden başvuruların haklarını zımnen korumuş olanlardan ayrılması gerektiği kanaatindedir. Mustafa Yağmur, Hamdusela Ekinci ve Nusret Atlı, feragatname hükümleri çerçevesinde başvurularından açıkça vazgeçmek istediklerini bildirdiklerinden Mahkeme, anlaşmaların mağduriyet durumlarını tamamen ortadan kaldırdığı görüşündedir. Buna göre Mahkeme sözkonusu üç başvuranın davalarının AİHS’nin 37 § 1 (b) maddesi uyarınca kayıttan düşürülmesine karar vermiştir.

Ancak Abbas Baran, Hasan Buğa, İlayet Çiçek, Necat Öztemel, Musa Narin ve Mehmet Fikri Yıldırım ile ilgili olarak Mahkeme mağduriyet durumlarının sadece 1 no’lu Protokolün 1. maddesi kapsamında kalktığı görüşündedir. 6. madde kapsamındaki şikâyetleri esas hakkında ayrı bir inceleme gerektirmektedir (bkz. *üzerinde gerekli değişiklikler yapıldıktan sonra, Guerrera ve Fusco – İtalya*, no. 40601/98).

Son olarak kalan başvurular için yerel icra dairesinin hesabına yatırılan miktarlara ilişkin olarak Mahkeme sözkonusu miktarların iş mahkemesinin kararlarını tamamen karşılamadığını gözlemler. Bu miktarlar ana borçtan oluşuyordu; almaya hak kazanılan faiz ve mahkeme masraflarını içermiyordu. Bu nedenle miktarlar, iş ile ilgili alacakların geç ödenmesi ile ilgili iç mevzuata göre başvuranlara ödenmesi gereken miktarların altındadır. Bu nedenle Mahkeme, Bayram Ceylan, M. Cihat Aydın, M. Ali Ağın, Fuat Albayrak, Ahmet Hüseyinoğlu, Enver Askan, Şaban Canpolat ve Salih Kömekçi’nin halen AİHS’nin 6. maddesi ve 1 no’lu Protokolün 1. maddesinin ihlali yüzünden mağduriyet iddiasında olabileceklerini tespit etmiştir.

II. 1 NO'LU PROTOKOLÜN 1. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

Başvuranlar, yetkililerin ilamlı alacakları ödememesinin mal-mülk dokunulmazlığı haklarını ihlal etmiş olmasından şikâyetçi olmuştur. İlgili kısmı aşağıda verilen 1 no'lu Protokolün 1. maddesine atıfta bulunmuşlardır:

“Her gerçek ve tüzel kişinin mal ve mülk dokunulmazlığına saygı gösterilmesini isteme hakkı vardır. Herhangi bir kimse, ancak kamu yararı sebebiyle ve yasada öngörülen koşullara ve uluslararası hukukun genel ilkelerine uygun olarak mal ve mülkünden yoksun bırakılabilir.”

A. Kabuledilebilirlik

Başvuranların artık mağdur olarak değerlendirilemeyecekleri görüşlerine ek olarak Hükümet, kabuledilebilirlikle ilgili aşağıdaki itirazları da dile getirmiştir.

İlk olarak Mahkemenin madde itibariyle yargılama yetkisi olmadığını ifade etmişlerdir. Hükümete göre AİHS ve Protokolleri ekonomik ve sosyal hakları korumamakta, 1 no'lu Protokolün 1. maddesi kıdem veya işten çıkarma tazminatı haklarını kapsamamaktadır.

Hükümet ayrıca başvuranların tüm iç hukuk yollarını tüketmemiş olduğunu savunmuştur. Türk hukukuna göre ilamlı alacakların ödenmemesi durumunda başvuranlar için birtakım seçenekler bulunduğunu ifade etmişlerdir. Mahkeme kararına uymadığı için belediyeye karşı dava açabilir, yürütmenin durdurulması gibi geçici çareler için yeni davalar açabilir veya gelecekte herhangi bir tarihte icra takibini devam ettirmelerini sağlayacak bir aciz vesikası için başvuru yapabilirlerdi. Ayrıca kimi başvuranlar herhangi bir icra takibi başlatmamışlardır.

Üçüncü olarak Hükümet iş mahkemesinin kararlarının geçerli olduğu, ancak belediyenin ilamlı borçları ödeyememesi nedeniyle 1 no'lu Protokolün 1. maddesi bağlamındaki şikâyetlerin açıkça dayanaktan yoksun olduğunu savunmuştur. Buna göre başvuranlar herhangi bir haktan yoksun bırakılmış olarak değerlendirilemez.

Son olarak Hükümet, Salih Kömekçi, Ahmet Hüseyinoğlu ve M. Cihat Aydın tarafından yapılan başvuruların adigeçenler tarafından yeni talepler yapılmış olup iç hukuk yollarının tüketilmemiş olması nedeniyle kabuledilmez olarak ilan edilmesi gerektiğini ifade etmiştir.

Hükümetin yargı yetkisine ilişkin itirazı ile ilgili olarak Mahkeme, somut başvuruların, başvuranların AİHS bağlamında belli ekonomik ve sosyal haklara sahip olup olmadığı sorusuyla ilgili olmadığını hatırlatır. Diyarbakır İş Mahkemesi davayı ulusal iş kanunu çerçevesinde ele almış ve başvuranların lehine çözmüştür. AİHM önündeki tek mesele iş mahkemesi kararlarının uygulanmamış olmasının AİHS ve onun Protokolleri kapsamında sorun olup olmadığıdır.

Bu bağlamda Mahkeme tam yerleşmiş içtihadına göre 1 no'lu Protokolün 1. maddesi ve AİHS'nin 6. maddesinin ilamlı alacaklar için geçerli olduğunu hatırlatır. Buna göre Mahkeme yetkisine dair itirazı reddeder.

Hükümetin “iç hukuk yollarının tüketilmemiş olması” itirazına ilişkin olarak Mahkeme, davasında başarıya ulaşip devlete karşı icra kararı çıkarılmasını sağlamış olan şahsın bunun uygulanması için ilave yargı yollarına başvurmaya zorunlu tutulamayacağını hatırlatır (bkz. *Metaxas – Yunanistan*, no. 8415/02). Aynı konuda, başvuranlar AİHS'nin 35 § 1. maddesi

gereği geçici bir çare ya da aciz vesikası aramaya veya dava açmaya zorunlu kılınmamıştır. Her halükârda, Hükümetin işaret ettiği çarelerden hiçbir miktarların ödenmesi için yetkililere baskı yapılması konusunda başvurulara başarı umudu vermemiştir.

Sonuç olarak Mahkeme iç hukuk yollarının tüketilmediği yönündeki ön itirazı reddeder.

Hükümetin üçüncü ön itirazına ilişkin olarak Mahkeme, iş mahkemesinin kararlarının geçerli olmasının buradaki şikâyetlerle ilgisi bulunmadığını gözlemler. Şikâyetler mahkeme kararlarının geçersiz olması sorunuyla değil, yetkililerin bağlayıcı kararları uygulamamasıyla ilgilidir. Buna göre Mahkeme başvuruların haklarından yoksun bırakılmadığı görüşünü de reddeder.

Son olarak Mahkeme dava dosyasından Salih Kömekçi, Ahmet Hüseyinoğlu ve M. Cihat Aydın'ın, diğer başvurular gibi iş mahkemesinin kararlarının 19 Kasım 1999 tarihinde kesinleşmesiyle birlikte tüm iç hukuk yollarını tüketmiş olduğunu tespit etmiştir. Ödenmemiş borçların tahsili için yapmış oldukları yeni talepler tüketilmesi zorunlu tutulan doğal ve etkili hukuk yolları değildir.

Söylenenler ışığında Mahkeme belediye ile dostane çözüm anlaşması yapmamış olan başvurular tarafından yapılan başvuruların esas hakkında bir inceleme gerektirdiği ve bunların kabuledilmez olarak ilanı için gerekçe bulunmadığına karar verir.

B. Esas

Mahkeme, icrasının mümkün olduğu yeterince tespit edilmiş ise bir “alacağın” 1 no’lu Protokolün 1. maddesi bağlamında “mülkiyet” teşkil edebileceğini hatırlatır (bkz. *Stran Grek Refineries ve Stratis Andreadis – Yunanistan*, A Serisi no. 301-B).

Diyarbakır İş Mahkemesi’nin Kasım 1999’daki kararları başvuruların genel olarak devletten destek alma haklarını değil, icra edilebilir alacakları bulunduğunu tespit etmiştir. Temyiz edilmediği için karar kesinleşmiş, icra takibi başlatılmıştır. Belediye ile anlaşma sağlamamış olan başvuruların lehteki kararı uygulamalarının mümkün olmayışı 1 no’lu Protokolün 1. maddesinin ilk paragrafının ilk cümlesinde belirtilen mal ve mülk dokunulmazlığı haklarına müdahale teşkil etmektedir.

Ulusal merciler, iş mahkemesinin kararlarına uymayarak başvuruların hakları olan parayı almalarını engellemiştir. Hükümet, bu müdahaleye karşılık makul mazeret sunmamıştır. Mahkeme mali yetersizliklerin böyle bir eksikliği haklı çıkaramadığı görüşündedir (bkz. *üzerinde gerekli değişiklikler yapıldıktan sonra, Ambruosi – İtalya*, no. 31227/96; *Burdov – Rusya*, no. 59498/00).

Bu nedenle Bayram Ceylan, M. Cihat Aydın, M. Ali Ağın, Fuat Albayrak, Ahmet Hüseyinoğlu, Enver Askan, Şaban Canpolat ve Salih Kömekçi açısından 1 no’lu Protokol’ün 1. maddesi ihlal edilmiştir.

III. AİHS’NİN 6 § 1. MADDESİ

Başvuranlar aynı zamanda yetkililerin uzun bir süre iş mahkemesinin kararlarına uymamış olmasının ilgili kısmı aşağıda verilen AİHS’nin 6. maddesini ihlal etmesinden şikâyetçi olmuşlardır:

“Herkes, ... medeni hak ve yükümlülükleriyle ilgili nizalar ... konusunda karar verecek olan ... bir mahkeme tarafından davasının ... hakkaniyete uygun ... görülmesini istemek hakkına sahiptir.”

Mahkeme, 6 § 1 maddesinin herkesin medeni hak ve yükümlülükleriyle ilgili taleplerini mahkemeye götürme hakkını güvence altına aldığını hatırlatır. Bu şekilde mahkemeye erişim hakkının, yani hukuk mahkemelerinde dava açma hakkının bir yönünü oluşturduğu “mahkeme hakkı”nı somutlaştırır. Ancak bu hak, Sözleşmeciler Devlet’in iç hukuk sisteminin kesin ve bağlayıcı bir mahkeme kararının bir tarafın zararına karşı işlevsiz kalması durumunda aldatıcı olacaktır. 6 § 1. maddesinin davacılara tanınan -davaların adil, açık ve hızlı görülmesi- usul güvencelerini ayrıntılı olarak açıklayıp mahkeme kararlarının uygulanmasını güvence altına almaması düşünülemez. 6. maddenin yalnızca mahkemeye erişim ve davanın yürütülme şekli ile ilgili olduğu şeklinde yorumlamak Sözleşmeciler Devletlerin AİHS’yi imzalarken güvence altına almayı üstlendikleri hukukun üstünlüğü ilkesine aykırı durumlara yol açabilir. Bu nedenle tüm mahkemeler tarafından verilen kararların uygulanması 6. maddenin amacı bağlamında “davanın görülmesi”nin bir parçası olarak görülmelidir (bkz. *Hornsby – Yunanistan, Raporlar 1997-II*).

Devlet yetkilileri ilamlı bir borcun ödenmemesine mali yetersizlikleri mazeret gösterme hakkına sahip değildir. Kararların yürütülmesindeki gecikme belli koşullarda haklı çıkarılabilir, ancak bu 6 § 1 maddesiyle korunan hakkın özüne hâle getirecek şekilde olamaz (bkz. *Mobiliare Saffi – İtalya [BD]*, no. 22774/93). Somut davada başvuruların lehlerinde sonuçlanan karardan faydalanmaları Diyarbakır Sur Belediyesi’nin çektiği mali sıkıntılar gerekçesiyle engellenmemeliydi.

Mahkeme, Diyarbakır İş Mahkemesi’nin kararlarının tamamen veya belli başvurular ile anlaşma yapılana kadar kısmen uygulanmamış, başvuruların kalan kısmı için ise (Mustafa Yağmur, Hamdusela Ekinci ve Nusret Atlı: bkz Bölüm I) halen uygulanmamış olduğunu kaydeder.

Yukarıdakiler ışığında Mahkeme, somut davada kesin mahkeme kararlarını yerine getirmek için gerekli tedbirleri birkaç yıl süresince almayarak yetkililerin 6 § 1. madde hükümlerini tüm yararlı etkilerinden yoksun bıraktığı kanaatindedir.

Buna göre Mustafa Yağmur, Hamdusela Ekinci ve Nusret Atlı haricindeki tüm başvurular bağlamında AİHS’nin 6 § 1. maddesi ihlal edilmiştir.

IV. AİHS’NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI

AİHS’nin 41. maddesine göre:

“Mahkeme işbu Sözleşme ve protokollarının ihlal edildiğine karar verirse ve ilgili Yüksek Sözleşmeciler Tarafın iç hukuku bu ihlali ancak kısmen telafi edebiliyorsa, Mahkeme, gerektiği takdirde, hakkaniyete uygun bir surette, zarar gören tarafın tatminine hükmeder.”

A. Tazminat

Maddi zararlara ilişkin olarak başvuranlar yaklaşık 1,800 Euro'dan 4,000 Euro'ya kadar değişen miktarlar talep etmişlerdir. Onlara göre bu miktarlar, ilamlı borçların zamanında ödenmesi ve bir mevduat hesabına yatırılması halinde ulaşacağı miktarlardı. Aynı zamanda her biri 3,000 Euro manevi tazminat talep etmiştir.

Hükümet hayali hesaplamalara dayandıklarını iddia ederek rakamlara itiraz etmiştir. Ayrıca Mahkemenin somut davada ihlal tespit etmesi halinde bunun başvuranlar tarafından uğrandığı iddia edilen tüm manevi zararlar için yeterli tazminat teşkil edeceğini ifade etmişlerdir.

Mahkeme, 1 no'lu Protokolün 1. maddesinin ihlali tespiti uyarınca (bkz. Bölüm II) Bayram Ceylan, M. Cihat Aydın, M. Ali Ağın, Fuat Albayrak, Ahmet Hüseyinoğlu, Enver Askan, Şaban Canpolat ve Salih Kömekçi'nin maddi tazminat hakkı bulunduğunu tespit etmiştir. Mahkeme, başvuranların şikâyetinin ilamlı borçların ödenmemiş olmasıyla ilgili olduğunu dikkate alarak Hükümet tarafından bu alacakların, iş alacaklarının geç ödenmesi ile ilgili geçerli iç hukuka göre birikmiş faizleriyle birlikte ödenmesinin başvuranların maddi tazminat taleplerini karşılayacağına karar vermiştir.

Ulusal mahkeme kararlarının önemli bir süre boyunca uygulanmaması nedeniyle AİHS'nin 6 § 1. maddesinin ihlal edildiği (bkz. Bölüm III) tespitine ilişkin olarak Mahkeme başvuranların zararının sadece ihlalin tespitiyle yeterince tazmin edilemeyeceği görüşündedir. Dava koşulları ve içtihadını dikkate alarak Mahkeme, başvuranlara aşağıda belirtilen manevi tazminat miktarlarının ödenmesine karar verir:

- Abbas Baran için 3,000 Euro;
- Hasan Buğa için 1,500 Euro;
- İlayet Çiçek için 2,400 Euro;
- Necat Öztemel için 2,400 Euro;
- Musa Narin için 2,000 Euro;
- Mehmet Fikri Yıldırım için 1,500 Euro;
- Bayram Ceylan, M. Cihat Aydın, M. Ali Ağın, Fuat Albayrak, Ahmet Hüseyinoğlu, Enver Askan, Şaban Canpolat ve Salih Kömekçi için kişi başı 5,000 Euro.

B. Mahkeme masrafları

Tüm başvuranlar ulusal merciler ve AİHM nezdinde yaptıkları masraf ve harcamalara karşılık olarak yaklaşık 1,200 ila 1,300 Euro talep etmişlerdir.

Hükümet, başvuranların taleplerinin tamamen asılsız olduğunu öne sürmüştür.

Mahkeme elindeki bilgileri, özellikle de Bay Çınar'ın ulusal avukatlık ücretleriyle ilgili olarak yaptığı sözleşmeyi dikkate alarak başvuranların her birine (Mustafa Yağmur, Hamdusela Ekinci ve Nusret Atlı hariç) mahkeme masraflarına binaen 500 Euro ödenmesine karar verir.

C. Gecikme faizi

AİHM, gecikme faizi olarak Avrupa Merkez Bankası'nın kısa vadeli kredilere uyguladığı faiz oranına üç puan eklemek suretiyle elde edilecek oranın uygun olduğuna karar vermiştir.

YUKARIDAKİ GEREKÇELERE DAYANARAK AİHM OYBİRLİĞİYLE,

1. Başvuruların birleştirilmesine;
2. Başvurunun Mustafa Yağmur ve Hamdusela Ekinci (no. 74703/01) ve Nusret Atlı (no. 76380/01) tarafından yapılan kısmının kayıttan düşürülmesine;
3. Başvuranların kalan kısmı tarafından getirilen, AİHS'nin 6. maddesiyle ilgili şikâyetlerin kabuledilebilir olduğuna;
4. 1 no'lu Protokolün 1. maddesine dayanan şikâyetlerin Bayram Ceylan, M. Cihat Aydın, M. Ali Ağın, Fuat Albayrak, Ahmet Hüseyinoğlu, Enver Askan, Şaban Canpolat ve Salih Kömekçi ile ilgili olarak kabuledilebilir, başvuruların kalan kısmı için ise kabuledilmez olduğuna;
5. Bayram Ceylan, M. Cihat Aydın, M. Ali Ağın, Fuat Albayrak, Ahmet Hüseyinoğlu, Enver Askan, Şaban Canpolat ve Salih Kömekçi ile ilgili olarak 1 no'lu Protokolün 1. maddesinin ihlal edildiğine;
6. Mustafa Yağmur, Hamdusela Ekinci ve Nusret Atlı hariç tüm başvurulara ilişkin olarak AİHS'nin 6 § 1. maddesinin ihlal edildiğine;
7. (a) Sorumlu Devlet'in Bayram Ceylan, M. Cihat Aydın, M. Ali Ağın, Fuat Albayrak, Ahmet Hüseyinoğlu, Enver Askan, Şaban Canpolat ve Salih Kömekçi'ye, kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde halen ödenmemiş ilamlı alacakları, geçerli yasal faizleriyle birlikte ödemesine;
(b) Ayrıca aşağıda belirtilen başvurulara, ödeme gününde geçerli kur üzerinden Türk lirasına çevrilmek üzere aşağıdaki miktarları ödemesine:
 - (i)
 - Abbas Baran'a 3,000 Euro (üç bin Euro);
 - Hasan Buğa'ya 1,500 Euro (bin beş yüz Euro);
 - İnayet Çiçek'e 2,400 Euro (iki bin dört yüz Euro);
 - Necat Öztemel 2,400 Euro (iki bin dört yüz Euro);
 - Musa Narin'e 2,000 Euro (iki bin Euro);
 - Mehmet Fikri Yıldırım'a 1,500 Euro (bin beş yüz Euro); ve
 - Bayram Ceylan, M. Cihat Aydın, M. Ali Ağın, Fuat Albayrak, Ahmet Hüseyinoğlu, Enver Askan, Şaban Canpolat ve Salih Kömekçi'nin her birine 5,000 Euro (beş bin Euro).
 - (ii) bu başvuruların her birine mahkeme masrafları için 500 Euro (beş yüz Euro);
 - (iii) bu miktarlar üzerine uygulanabilecek her tür vergiyi ödemesine;

(c) Yukarıda anılan üç aylık sürenin aşılmasından ödeme gününe kadar geçen süre için Avrupa Merkez Bankası'nın kısa vadeli kredilere uyguladığı faiz oranına üç puan eklemek suretiyle elde edilecek oranın gecikme faizi olarak uygulanmasına;

8. Başvuranların adil tazmin taleplerinin kalan kısmının reddine

KARAR VERMİŞTİR.

İngilizce hazırlanmış, AIHM İç Tüzüğü'nün 77 §§ 2. ve 3. maddeleri uyarınca 3 Mayıs 2007 tarihinde yazılı olarak tebliğ edilmiştir.

S. DOLLÉ
Zabıt Kâtibi

F. TULKENS
Başkan